

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

X, appellant

en

de examencommissie van Tilburg School of Economics and Management, hierna verweerster

1. Procesverloop

Op 8 januari 2019 heeft appellant een tentamen afgelegd voor de cursus Wiskunde voor Pre-master.

Op 21 januari 2019 werd de beoordeling van dat tentamen bekend gemaakt en heeft appellant bij het Centraal Loket Geschillen en Klachten (hierna: "CLGK") een klacht ingediend over het tentamen en de beoordeling daarvan.

Verweerster heeft op 31 januari 2019 een afwijzende beslissing op die klacht genomen, waarna appellant tegen die beslissing op 7 februari 2019 beroep heeft ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: "College").

Tussen partijen heeft op 21 maart 2019 een minnelijk schikkingsgesprek plaatsgevonden, maar er is geen minnelijke schikking bereikt.

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend.

Op 11 april 2019 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. Appellant was met voorafgaande kennisgeving afwezig. Namens verweerster waren Y, Z en A aanwezig.

2. Feiten en omstandigheden

Appellant staat sinds 1 september 2018 ingeschreven voor het pre-masterprogramma Strategic Management en heeft in dat kader op 8 januari 2019 de tweede tentamengelegenheid van de cursus Wiskunde voor Pre-master afgelegd. Blijkens bekendmaking op 21 januari 2019 werd het tentamen van appellant beoordeeld met een 4,8, terwijl op 24 januari 2019 aan appellant het afgeronde cijfer 5,0 is toegekend. Als gevolg van de onvoldoende beoordeling van zijn hertentamen heeft appellant het pre-masterprogramma niet succesvol afgerond.

3. Standpunten partijen

- 3.1 In beroep stelt appelland dat de tweede tentamengelegenheid van de cursus Wiskunde voor Pre-master buitenproportioneel moeilijk was. Hij voert daartoe samengevat weergegeven het volgende aan. Appelland is van mening dat uit het slagingspercentage van 26% voor de tweede tentamengelegenheid van de cursus kan worden afgeleid dat sprake is van een buitenproportioneel moeilijk tentamen. Voorts voert appelland aan dat naar zijn mening een evenwicht moet bestaan tussen complexe en eenvoudige tentamenopgaven, welk evenwicht volgens hem ontbrak. Appelland verwijst daarbij naar verschillende tentamenopgaven. Hij is voorts van mening dat veel voorkomende cursusonderdelen, zoals behandeld tijdens colleges, geen onderdeel uitmaakten van de tentamenopgaven. Bovendien zou volgens appelland met betrekking tot tentamenopgave B1 alsnog punten toegekend moeten worden vanwege het feit dat hij bepaalde oplossingsstappen heeft doorlopen. Tot slot stelt appelland dat hij een hoge tijdsdruk heeft ervaren tijdens het afleggen van de tweede tentamenmogelijkheid van de cursus, waardoor hij één tentamenopgave niet heeft kunnen voltooien als gevolg waarvan hij het tentamen niet heeft behaald.
- 3.2 Alvorens in te gaan op de gronden die appelland aanvoert, stelt verweerder dat het beroep van appelland niet-ontvankelijk is. Daartoe voert verweerder in haar verweerschrift en ter zitting het volgende aan. Volgens verweerder is het beroep van appelland gericht tegen de afhandeling van een klacht, waarbij de moeilijkheidsgraad van de tweede tentamenmogelijkheid van de cursus Wiskunde voor Pre-master ter discussie wordt gesteld. Verweerder verwijst daarbij naar artikel 4.31 van het Bestuurs- en Beheersreglement van Tilburg University waarin is bepaald dat een klacht overeenkomstig titel 9.1 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: "Awb") moet worden behandeld. In artikel 9:3 Awb is bepaald dat tegen een besluit inzake de behandeling van een klacht over de gedraging van een bestuursorgaan geen beroep kan worden ingesteld. Nu de moeilijkheidsgraad van het tentamen ter discussie staat, is volgens verweerder sprake van een klacht. Tot slot voert verweerder nog aan dat het beroep niet-ontvankelijk behoort te worden verklaard gelet op artikel 7.66 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW") jo. artikel 8:4 lid 3 sub b Awb.
- 3.3 Voor zover het College het beroep van appelland ontvankelijk acht, voert verweerder in haar verweerschrift en ter zitting samengevat weergegeven het volgende aan. De tweede tentamengelegenheid van de cursus Wiskunde voor Pre-master is aan de hand van een toetsmatrijs opgesteld, welke grotendeels is gebaseerd op die van de bachelorcursus Wiskunde. Daarbij komt dat het hertentamen door drie examinatoren is opgesteld en beoordeeld, waardoor aan het vier-ogen principe is voldaan. Bovendien is een antwoordmodel beschikbaar gesteld. Verweerder is op grond van het vorenstaande van mening dat geen sprake is van procedurele tekortkomingen bij de vaststelling van de tentamenopgaven alsmede de vaststelling van het cijfer. Met betrekking tot het slagingspercentage merkt verweerder op dat een vergelijking van slagingspercentages met voorgaande jaren niet opgaat nu sprake is van een andere populatie en een toename in het aantal studenten die aan deze cursus hebben deelgenomen. Daarbij komt dat de kwaliteit van een tentamen afhangt van de inhoud en niet van het slagingspercentage. Het staat examinatoren immers vrij om binnen de kaders van de leerdoelen van een cursus een tentamen op te stellen en het niveau van het tentamen en de onderwerpen te bepalen.

3.4 Verweerster voert verder aan dat zij zorgvuldigheidshalve het niveau van de tweede tentamen gelegenheid van de cursus Wiskunde voor Pre-master door een niet eerder betrokken docent heeft laten beoordelen. De betreffende docent heeft geconcludeerd dat de tweede tentamen gelegenheid van de cursus Wiskunde voor Pre-master goed en vergelijkbaar is met het niveau van de cursussen Wiskunde binnen de bacheloropleidingen van Tilburg School of Economics and Management. Voor zover appelland een hoge tijdsdruk heeft ervaren tijdens het afleggen van de tweede tentamen gelegenheid merkt verweerster op dat dit inherent is aan een academisch programma. Tot slot merkt verweerster op dat de examinerator tijdens de inzage van het tentamen geen foutieve telling of discutabele beoordelingen heeft geconstateerd. Derhalve gaat volgens verweerster het argument van appelland dat bij vraag B1 aan hem ten onrechte geen punten zijn toegekend, niet op. Verweerster komt tot de conclusie dat zij in redelijkheid tot de vaststelling van het cijfer heeft kunnen komen.

4. Overwegingen College

- 4.1 Het College overweegt over het primaire standpunt van verweerster dat het beroep niet-ontvankelijk is, omdat het beroep zich richt tegen een beslissing van verweerster op een klacht, het navolgende.
- 4.2 Op grond van de artikelen 7.59a jo. 7.60 en 7.61 WHW kan bij het College beroep worden ingesteld tegen de in artikel 7.61 lid 1 onder a t/m g genoemde beslissingen, waaronder de in artikel 7.61 lid 1 sub e WHW genoemde “beslissingen van examencommissies en examinatoren”.
- 4.3 Op grond van de artikelen 7.59a jo. 7.59b WHW kan voorts bij het instellingsbestuur een klacht worden ingediend.
- 4.4 Aangezien Tilburg University op grond van de WHW een bijzondere instelling is, moet een klacht ingevolge artikel 7.59b WHW jo. artikel 4.31 van het Bestuurs- en Beheersreglement van Tilburg University door het instellingsbestuur worden behandeld met overeenkomstige toepassing van titel 9.1 van de Awb. Dit impliceert dat op grond van artikel 9:3 Awb tegen een besluit inzake de behandeling van een klacht geen beroep kan worden ingesteld.
- 4.5 Uit het vorenstaande volgt dat de stelling van verweerster dat het beroep niet-ontvankelijk is, naar het oordeel van het College slechts juist is, voor zover het de beslissing op een klacht betreft in plaats van een beslissing in de zin van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW.
- 4.6 Voor het antwoord op de vraag of het beroep al dan niet ontvankelijk is, is dus van cruciaal belang of de e-mail die appelland op 21 januari 2019 aan het CLGK heeft verstuurd en door het CLGK ter afhandeling werd doorgezonden aan verweerster, door verweerster daadwerkelijk kon c.q. mocht worden opgevat en behandeld als een klacht.
- 4.7 Het College overweegt dienaangaande – nu appelland niet ter zitting is verschenen, heeft het College geen antwoord op mogelijke vragen c.q. geen nadere toelichting gekregen; hetgeen op zich overigens een goede reden is voor een appelland om steeds ter zitting te verschijnen – op

grond van de stukken en de mondelinge toelichting van verweerster ter zitting het navolgende.

- 4.8 Hoewel appelland in zijn e-mail – naar het College begrijpt kennelijk ter motivering daarvan – weliswaar in het algemeen ingaat op de moeilijkheidsgraad van de tweede tentamengelegenheid van de cursus Wiskunde voor Pre-master, sluit appelland die e-mail ook heel expliciet af met het verzoek om een herbeoordeling.
- 4.9 Uit het expliciete verzoek om een herbeoordeling, kan naar het oordeel van het College niet(s) anders worden afgeleid dan dat appelland het niet eens was met de beoordeling van zijn tentamen en kennelijk dus ook de bedoeling had om door middel van zijn e-mail daartegen op te komen. Het College neemt daarbij nog in aanmerking dat appelland niet aanstonds na de dag waarop het hertentamen werd afgenomen, dus op of kort na 8 januari 2019 – bij een klacht “sec” over het tentamen ware dat logisch geweest – maar pas op 21 januari 2019, te weten op de datum waarop de beoordeling van het hertentamen werd bekend gemaakt, zijn eerdergenoemde e-mail aan het CLGK heeft verstuurd.
- 4.10 Naar het oordeel van het College had verweerster de e-mail d.d. 21 januari 2019 van appelland dan ook moeten opvatten als een beroep tegen de beoordeling van zijn tentamen, oftewel als een beroep tegen de beslissing van een examinator als bedoeld in artikel 7.61 lid 1 sub e WHW. Dit impliceert dat verweerster de e-mail dus had moeten doorzenden aan het College met het verzoek die e-mail als beroepschrift in behandeling te nemen.
- 4.11 Aan dat oordeel doet het ter zitting door verweerster aangevoerde bezwaar dat doorzending leidt tot een “stroom van doorzendingen” niet(s) af; dat bezwaar - hoe inzichtelijk en begrijpelijk vanuit praktisch oogpunt ook - kan immers de doorzendplicht die het gevolg is van het wettelijk systeem niet opzijzetten. Integendeel, juist als niet aanstonds duidelijk is of enig geschrift als beroep bedoeld is, móet dat geschrift worden doorgezonden aan het tot beslissing op beroep bevoegde orgaan (in casu het College) opdat dát orgaan kan beoordelen of het geschrift als beroep bedoeld is en daarop als zodanig moet worden beslist. Doorzending aldus vereist de wet nu eenmaal, óók en niet in de laatste plaats om te voorkomen dat enige door de wet – in dit geval de WHW - geboden rechtsbescherming wordt gefrustreerd, hetgeen in dit geval het gevolg zou zijn door de meergenoemde e-mail van appelland af te handelen als klacht.
- 4.12 Het College komt dan ook tot de slotconclusie dat de e-mail d.d. 21 januari 2019 van appelland wel bij het CLGK werd ingediend als een klacht, maar een kennelijk beroep inhield. Daaruit volgt dat het besluit van 31 januari 2019 dus ook geen beslissing op een klacht betreft en derhalve titel 9.1 c.q. artikel 9.3 Awb in casu toepassing mist.
- 4.13 Het College overweegt tot slot dat het de stelling van verweerster, namelijk dat artikel 8:4 lid 3 sub b Awb enig licht laat schijnen over de ontvankelijkheid van het College, niet volgt. Conform artikel 7.66 lid 2 WHW is hoofdstuk 8 Awb immers enkel van toepassing op het College van Beroep voor het Hoger onderwijs (hierna: “CBHO”), niet op het College. Het College acht reflexwerking dan ook niet aanwezig.
- 4.14 Op grond van het vorenstaande is het College van oordeel dat het primaire standpunt van verweerster dat het beroep niet-ontvankelijk is, faalt. Het beroep tegen de door verweerster

genomen beslissing van 31 januari 2019 is derhalve ontvankelijk.

- 4.15 Het College komt aldus toe aan de inhoudelijke beoordeling van het beroep en overweegt in dat kader, gelet op hetgeen reeds onder 4.1 t/m 4.13 is overwogen, dat het College het beroep strikt formeel genomen zou moeten (terug)verwijzen naar verweerster, zodat zij de “klacht” alsnog kan doorzenden aan het College met het verzoek om de e-mail d.d. 21 januari 2019 van appellant als beroep in behandeling te nemen.
- 4.16 Die formeel “Koninklijke weg” is echter omslachtig en om proceseconomische redenen zal het College de als klacht ingediende e-mail d.d. 21 januari 2019 van appellant dan ook beschouwen en beoordelen als een beroep van appellant tegen de beslissing van de examinator, te weten de toekenning van het afgeronde cijfer 5,0 voor het hertentamen van de cursus Wiskunde voor Pre-master (hierna: “bestreden besluit”), als bedoeld in artikel 7.61 lid 1 sub e WHW. De door verweerster op de eerdergenoemde e-mail genomen beslissing van 31 januari 2019 beschouwt het College in dat kader mede als verweer(schrift) tegen dat beroep.
- 4.17 In het kader van die inhoudelijke beoordeling stelt het College voorop dat ingevolge artikel 7.61 lid 2 WHW slechts beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster bij de afweging van betrokken belangen in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.
- 4.18 Het College constateert op basis van de stukken en de ter zitting door verweerster nog gegeven mondelinge toelichting dat de tentamenopgaven voor de tweede tentamengelegenheid van de cursus Wiskunde voor Pre-master – zoals gebruikelijk - op basis van een toetsmatrijs zijn opgesteld waarbij het vier-ogen principe is gehanteerd. Onweersproken is bovendien gesteld dat verweerster het niveau van het hertentamen zorgvuldigheidshalve heeft laten beoordelen door een docent die niet betrokken is geweest bij het opstellen van de tentamenopgaven van het hertentamen. De betreffende docent heeft geoordeeld dat het niveau vergelijkbaar is met het niveau van de andere tentamens van de cursussen Wiskunde binnen de bacheloropleidingen van Tilburg School of Economics and Management. Tenslotte heeft verweerster bij de inzage aan de hand van de beoordelingscriteria geen reden gezien om de beoordeling van het hertentamen te herzien.
- 4.19 Op grond daarvan kan door het College dan ook worden geconcludeerd c.q. geoordeeld dat het niveau van het hertentamen en de beoordeling daarvan in redelijkheid door de examinator(en) kon worden vastgesteld.
- 4.20 Het beroep van appellant slaagt derhalve niet.

5. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 11 april 2019 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.